

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדב"ש עם פרוש

הל"ק יב - פרשת נשא		
יום	וילנא	מתוך מדב"ש
ראשון	קל"ד ע"ב	רמא-רמח
שני	קל"ה ע"א	רמח-רנח
שלישי	קל"ה ע"ב	רנח-רסד
רביעי	קל"ו ע"א	רסד-רעא
חמישי	קל"ו ע"ב	רעא-רעח
שישי	קל"ז ע"א	רעח-רפה
שבת	קל"ז ע"ב	רפה-רצב

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- בר"שה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 263 | פרשת מקץ תשפ"ד

יו"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוך מדב"ש" ת.ד. 5315 ירושלים

הקב"ה מרחם על העולם בזכות הצדיקים

תא חזי, קדשא בריך הוא בגיניהון דצדיקיא, אף על גב דפורענותא אתגזר על עלמא, מתעכבא בגיניהון ולא שלטא על עלמא, כל יומי דדוד מלכא אתקיימא ארעא בגיניה, לבתר דמית אתקיימא בזכותיה, דכתיב (מ"ב כ כו) וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי, פגוונא דא כל יומי דיעקב וכל יומי דיוסף לא שלטא פורענותא בעלמא.

תא חזי, מלך במשפט יעמיד ארץ, דא יוסף. ואיש תרומות יהרסנה, דא פרעה, דהא בגין דאקשי לביה לגבי דקדשא בריך הוא חריב ארעא דמצרים, ובקדמיתא על ידא דיוסף אתקיימא ארעא בההוא חלמא דחלם, דכתיב, ויהי מקץ שנתים ימים וגו'.

לכל דבר ומצב בעולם יש זמן קצוב, ברצון ה' יתברך

ויהי מקץ וגו', רבי חזקיה פתח ואמר, (קהלת ג א) לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים, תא

מתוך מדב"ש

הקב"ה מרחם על העולם בזכות הצדיקים

תא חזי קדשא בריך הוא בגיניהון דצדיקיא בא וראה הקדוש ברוך הוא מרחם על העולם בזכות הצדיקים, אף על גב דפורענותא אתגזר על עלמא שאף על פי שנגזרה פרענות על העולם, מתעכבא בגיניהון ולא שלטא על עלמא מתעכבא בשבילם ואינה שולטת בעולם, וראיה לדבר כי כל יומי דדוד מלכא אתקיימא ארעא בגיניה כל ימיו של דוד המלך נתקיימה הארץ בשבילו, לבתר דמית אתקיימא בזכותיה וגם אחר שמת נתקיימה בזכותו, דכתיב שאמר הקדוש ברוך הוא וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי. פגוונא דא כל יומי דיעקב וכל יומי דיוסף לא שלטא פורענותא בעלמא פעין זה כל ימיו של יעקב וכל ימיו של יוסף לא שלטא פרענות בעולם.

ואמר עוד תא חזי בא וראה מה שכתוב מלך במשפט

יעמיד ארץ, דא יוסף שנתקיימה הארץ בשבילו, ואיש תרומות יהרסנה, דא פרעה והיינו דהא בגין דאקשי לביה לגבי דקדשא בריך הוא חריב ארעא דמצרים כי לפי שהקשה את לבו פגוד הקדוש ברוך הוא והתרומם והתגאה לומר מי ה' אשר אשמע בקולו לכן נחרבה כל ארץ מצרים, ובקדמיתא על ידא דיוסף אתקיימא ארעא בההוא חלמא דחלם ובתחלה על ידי יוסף נתקיימה הארץ באותו החלום שחלם פרעה דכתיב, ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם.

(דף קצג ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' קנח)

לכל דבר ומצב בעולם יש זמן קצוב, ברצון ה' יתברך

ויהי מקץ וגו', רבי חזקיה פתח ואמר ורצה לפרש כי לכל הדברים יש קץ וקצבה, כי גם לצרותיו של יוסף היה סוף וקץ, והתחיל לפרש מה שכתוב לכל זמן

חזי פל מה דעבד קדשא בריהו הוא לתתא לכלא שוי זמנא וזמן קצוב, זמן שוי לנהורא ולחשוכא, זמנא שוי לנהורא דשאר עמין דאינון שלטין השתא על עלמא, וזמנא שוי לחשוכא דאיהו גלותא דישראל תחות שלטנותא דלהון, זמנא שוי קדשא בריהו הוא לכלא, בגין כף לפל זמן. ועת לכל חפץ, מאי ועת לכל חפץ, זמנא ועדן הוא לכלא, לכל ההוא רעותא דאשתכח לתתא.

דרף הצדיקים לגמול טובה, אף למי שעשה עמהם רעה

תא חזי, יוסף לא די ליה דאיהו לא שלים בישא לאחוי, אלא דעבד עמהון טיבו וקשוט, וכף ארחיהון דזכאי תדיר, בגין דא קדשא בריהו הוא חייס עלייהו תדיר בעלמא דין ובצלמא דאתי.

מים עמוקים עצה בלב איש, דא יהודה, והא אוקמוהו בשעתא דאתקריב לגביה דיוסף על עסקא דבנימין, ואיש תבונה ידלנה, דא יוסף.

מתוק מדבש

לכל דבר יש לו עת קצוב כמה זמן יעמד ויתמיד באותו הענין. (דף קצד ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' קסג-קסד)

דרף הצדיקים לגמול טובה, אף למי שעשה עמהם רעה

תא חזי יוסף לא די ליה דאיהו לא שלים בישא לאחוי בא וראה לא די ליוסף שלא גמל רע לאחיו, אלא דעבד עמהון טיבו וקשוט אלא עוד עשה עמהם חסד ואמת שזן ופרנס אותם במצרים, וכף ארחיהון דזכאי תדיר וכף דרכיהם של הצדיקים תמיד, בגין דא קדשא בריהו הוא חייס עלייהו תדיר בעלמא דין ובצלמא דאתי ולכף הקדוש ברוך הוא מרחם עליהם בעולם הזה ובעולם הבא.

דבר אחר מה שכתוב מים עמוקים עצה בלב איש, דא יהודה זה נאמר על יהודה, והא אוקמוהו בשעתא דאתקריב לגביה דיוסף על עסקא דבנימין הרי פרשוהו חכמינו זכרונם לברכה שזה נאמר על השעה שנתקרב יהודה אל יוסף על עסקו של בנימין שנתיעץ עם אחיו להרוג את יוסף, ואיש תבונה ידלנה, דא יוסף שדלה מה שהיה בלבו של יהודה, והבין את עצתו ותקן את הענין על ידי שנתגלה ונתודע אליהם.

(דף רא ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' רמו)

ועת לכל חפץ תחת השמים הנה כפי פשט הפסוק נראה שהוא כפל הענין במלות שונות, ואמר תא חזי פל מה דעבד קדשא בריהו הוא לתתא בא וראה פל מה שעשה הקדוש ברוך הוא למטה תחת השמים בעולם הזה, (נקט מלת לתתא, כי למעלה בעולמות העליונים יש אחדות בכל הדברים ושום דבר שלמעלה אינו תלוי בזמן, אלא כל מה שנעשה שם קים ומתמיד לעולם), לכלא שוי זמנא לכל הדברים שם זמן כמה שיתקיימו, (ה"ג הרמ"ק) וזמן קצוב שוי לנהורא ולחשוכא וזמן קצוב שם לאור ולחשך מתי ישלטי, ומפרש זמנא שוי לנהורא דשאר עמין דאינון שלטין השתא על עלמא זמן שם לאור הצלחתם של שאר האמות שהם שולטות עתה על העולם, וזמנא שוי לחשוכא דאיהו גלותא דישראל תחות שלטנותא דלהון וזמן שם לחשך שהוא גלותם של ישראל שהם תחת שלטון של הגוים, זמנא שוי קדשא בריהו הוא לכלא וכן שם הקדוש ברוך הוא זמן לכל דבר, בגין כף לכן פתוב לכל זמן הכל יבוא בזמנו הראוי ואם יתמהמה חפה לו כי בא יבוא. ומה שכתוב ועת לכל חפץ, מאי ועת לכל חפץ מה מוסיף בזה, ואמר כי זמנא ועדן הוא לכלא כי יש עת וזמן לכל דבר כמה יעמד ויתמיד, דהיינו לכל ההוא רעותא דאשתכח לתתא לכל רצונו וחפצו שחפץ בו הקדוש ברוך הוא שיעשה למטה בעולם הזה, כגון שזה יעשיר וזה יעני,

נסים שנעשו אינם לחנם

רבי אבא הוה יתיב אתרעא דאבבא דלוד, חמא חד בר נש דהוה אתי, ויתיב בחד קולטא דתלא דארעא, והוה לאי מארחא ויתיב ונאים תמן, אדהכי חמא חד חווא דהוה אתי לגביה, נפק קוסטפא דגורדנא וקטיל ליה לחווא, כד אתער ההוא בר נש חמא ההוא חווא לקבליה דהוה מית, אזדקף ההוא בר נש ונפל ההוא קולטא לעומקא דתחותי ואשתזיב, אתא רבי אבא לגביה, אמר ליה אימא לי מאן עובדך, דהא קדשא בריך הוא רחיש לך אלן תרין נסין, לאו אינון למגנא.

בשכר שהעביר על מדותיו, זכה לשני נסי הצלה

אמר ליה ההוא בר נש כל יומאי לא אשלים לי בר נש בישא בעלמא, דלא אתפייסנא בהדיה ומחילנא ליה, ותו אי לא יכילנא לאתפייסא בהדיה, לא סליקנא לערסי עד דמחילנא ליה ולכל אינון דמצערו לי, ולא חיישנא כל יומא לההוא בישא דאשלים לי, ולא די לי דא, אלא דמההוא יומא ולהלאה אשתדלנא למעבד עמהון טבא.

בכה רבי אבא ואמר, יתיר עובדוי דדין מיוסף, דיוסף הוה אחוי ודאי, והוה ליה לרחמא עליהו, אבל מה דעביד דא יתיר הוא מיוסף, יאות הוא דקדשא בריך הוא ירחיש ליה ניסא על ניסא.

מתוק מדבש

בשכר שהעביר על מדותיו, זכה לשני נסי הצלה

אמר ליה ההוא בר נש, כל יומאי לא אשלים לי בר נש בישא בעלמא אמר לו אותו האדם, כל ימי לא עשה לי אדם איזה רע בעולם דלא אתפייסנא בהדיה ומחילנא ליה שלא נתפייסתי עמו ומחילתי לו, ותו אי לא יכילנא לאתפייסא בהדיה ועוד אם לא הייתי יכול להתפייס עמו, לא סליקנא לערסי עד דמחילנא ליה ולכל אינון דמצערו לי לא עליתי למטתי עד שמחילתי לו ולכל אלו שצערו אותי, ולא חיישנא כל יומא לההוא בישא דאשלים לי ולא חששתי עוד יותר כל הימים לאותו רע שעשה לי, ולא די לי דא, אלא דמההוא יומא ולהלאה אשתדלנא למעבד עמהון טבא ולא די לי זה, אלא מאותו היום ולהלאה השתדלתי לעשות עמהם טובות, כדי שלא יחשבו שאני שונא אותם.

בכה רבי אבא ואמר, יתיר עובדוי דדין מיוסף בכה רבי אבא ואמר מעשיו של זה הם גדולים יותר ממעשיו של יוסף, דיוסף הוה אחוי ודאי, והוה ליה לרחמא עליהו כי ביוסף אחיו היו שעשו לו רע ובדאי היה ראוי לרחם עליהם כשנפלו בידו, אבל מה דעביד דא יתיר הוא מיוסף אבל מה שעשה זה האיש הוא יותר ממעשיו של יוסף כי רחם על כל אדם אפלו לא היו אחיו, יאות הוא דקדשא בריך הוא ירחיש ליה ניסא על ניסא לכן ראוי הוא שהקדוש ברוך הוא יעשה לו נס על נס. (דף רא ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' רמח-רמט)

נסים שנעשו אינם לחנם

ומביא הספור דלקמן לראיה על גדל מעלת האדם אם אינו משלם רע למי שעשה לו רע, אלא אדרבה עוד מוחל לו ומפייס אותו, וזה שאמר רבי אבא הוה יתיב אתרעא דאבבא דלוד רבי אבא היה יושב בפתח שער העיר לו, חמא חד בר נש דהוה אתי ויתיב בחד קולטא דתלא דארעא ראה אדם אחד שהיה בא וישב על גל של אבנים שנתלקט ובלט מהארץ בשפוע ההר, והוה לאי מארחא ויתיב ונאים תמן והיה ענין מן הדרך וישב וישן שם על הגל, אדהכי חמא חד חווא דהוה אתי לגביה בתוף כף ראה רבי אבא שנתחש אחד בא אל אותו אדם להזיקו, נפק קוסטפא דגורדנא וקטיל ליה לחווא יצאה חתיכת עץ משרש אילן ונפלה על הנחש והרגה אותו, כד אתער ההוא בר נש חמא ההוא חווא לקבליה דהוה מית כשנתעורר אותו האדם משנתו ראה את הנחש אצלו שהיה מת, אחר כף אזדקף ההוא בר נש ונפל ההוא קולטא לעומקא דתחותי ואשתזיב הוזדקף וקם אותו האדם ואז נפל אותו הגל לתחתית הקר ונצל אותו האדם, ואם לא היה קם באותה שעה היה נופל יחד עם הגל למטה לתוף עמק הגיא והיה נהרג, אתא רבי אבא לגביה בא רבי אבא אליו, אמר ליה אימא לי מאן עובדך דהא קדשא בריך הוא רחיש לך אלן תרין נסין לאו אינון למגנא שאל ממנו אמור לי מה מעשיך כי הקדוש ברוך הוא עשה לך שני נסים אלו ודאי אינם בחנם.

(דף רא ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' רמו-רמח)

פְּדָא יָאוֹת, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּתַף (נ"א אֲתַתְּתַף) בְּהִדְיָה, וְאָעִיל בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, בְּגִין לְאוּלְפָּא לִיהּ לְבַר נָשׁ לְמַהֲרָה בְּאַרְחֵי דְאֹרִייתָא וְלְמִיטְר פְּקוּדוֹי, בְּגִין דִּיתְתַקֵּן בַּר נָשׁ פְּדָא יָאוֹת, (וּבְגִין, ס"א וּבְעוּד) דְּאִית בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, מִבְּעֵי לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַסְגָּאָה דִּיוֹקְנָא דְמַלְכָּא עֲלָאָה בְּעֲלָמָא.

הַקְב"ה שׁוֹמֵר עַל הַצְּדִיקִים בְּכָל עֵת

תָּא חֲזִי בְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲזִילי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֹוֹן וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן, דְּוּד אָמַר (שם כ"ד) גַּם כִּי אֵלֶּךָ בְּגִיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֲתָה עֲמָדִי שְׁבֻטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ וְגו', בְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲזִילי שְׁכִינְתָּא אֲזִילָא עִמָּהוֹן וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן, יוֹסֵף אֲזִיל בְּגִיא צְלָמוֹת וְנַחְתוּ לִיהּ לְמַצְרִים, שְׁכִינְתָּא הָוֵת עִמָּיה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי יְהו"ה אֶת יוֹסֵף, וּבְגִין דְּהוֹת עִמָּיה שְׁכִינְתָּא, בְּכָל מַה דְּהוּא עָבִיד הוּא מְצַלַח בִּידְיָה, דְּאָפִילוּ מְאִי דְּהוּא בִּידְיָה, וְהוּא תָּבַע לִיהּ מְאִרְיָה בְּגוּוֹנָא אַחְרָא, הָוֵה מְתַהַפֵּךְ בִּידְיָה לְהַהוּא גּוּוֹנָא דְרַעוּתָא דְמְאִרְיָה הָוֵה רַעִי בֵּיהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר וַיֵּרָא אֲדוֹנָיו כִּי יְהו"ה אִתּוֹ, וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה יְהו"ה מְצַלִּיחַ בִּידּוֹ, מְצַלִּיחַ בִּידּוֹ וְדַאי, כִּי יְהו"ה אִתּוֹ.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הוּא עוֹזְבֵם בְּיָדָם, וְרָאִיָּה לְדַבְרֵי דְוּד אָמַר, גַּם כִּי אֵלֶּךָ בְּגִיא צְלָמוֹת אֲפִלוּ אִם אֵלֶּךָ בְּמָקוֹם חֲשֵׁף וְסַפְנָה, וְרַצוֹנוֹ לומר בְּמָקוֹם שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים בְּחוּץ לְאַרְץ, לֹא אִירָא מִמְקָרָה רַע, וְהַטַּעַם כִּי אֲתָה עֲמָדִי וְשׁוֹמֵר אוֹתִי, (מַה שְׁכִּיב שְׁבֻטְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ וְגו') בְּשַׁאֲרֵי דְפּוֹסִים לִיתָא, וּמְפָרֵשׁ כִּי בְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲזִילי שְׁכִינְתָּא אֲזִילָא עִמָּהוֹן וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַצְּדִיקִים הוֹלְכִים הַשְׁכִּינָה הוֹלְכַת עִמָּהֶם וְלֹא עוֹזְבַת אוֹתָם, וְרָאִיָּה לְדַבְרֵי כִּי יוֹסֵף אֲזִיל בְּגִיא צְלָמוֹת וְנַחְתוּ לִיהּ לְמַצְרִים שְׁכִינְתָּא הָוֵת עִמָּיה יוֹסֵף הֵלֵךְ בְּגִיא צְלָמוֹת וְהוֹרִידוּהוּ לְמַצְרִים וְהַשְׁכִּינָה הֵיטָה עִמּוֹ הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי יְהו"ה אֶת יוֹסֵף וְהִינּוּ הַשְׁכִּינָה, וּבְגִין דְּהוֹת עִמָּיה שְׁכִינְתָּא וּלְפִי שֶׁהַשְׁכִּינָה הֵיטָה עִמּוֹ, בְּכָל מַה דְּהוּא עָבִיד הוּא מְצַלַח בִּידְיָה לְכֹן כֹּל מַה שֶׁהִנֵּה עוֹשֶׂה הִנֵּה מְצַלִּיחַ בִּידּוֹ, דְּאָפִילוּ מְאִי דְּהוּא בִּידְיָה וְהוּא תָּבַע לִיהּ מְאִרְיָה בְּגוּוֹנָא אַחְרָא שְׁאָפִלוּ מַה שְׁכָּבַר הִנֵּה בִּידּוֹ וּבְקָשׁ אוֹתוֹ רַבּוּ בְּאִפְנֵי אַחַר, הָוֵה מְתַהַפֵּךְ בִּידְיָה לְהַהוּא גּוּוֹנָא דְרַעוּתָא דְמְאִרְיָה הָוֵה רַעִי בֵּיהּ הִנֵּה הִדְבָר מְתַהַפֵּךְ בִּידּוֹ לְאִפְנֵי הַהוּא שְׂרַבּוּ חֲפִץ בּוֹ, כְּמָה דְאֵת אָמַר וַיֵּרָא אֲדוֹנָיו כִּי יְהו"ה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה יְהו"ה מְצַלִּיחַ בִּידּוֹ וּמְפָרֵשׁ מְצַלִּיחַ בִּידּוֹ וְדַאי פְּרוּשׁ שֶׁבִּידּוֹ הִנֵּה מְצַלִּיחַ כִּי נִהְפָּךְ הִדְבָר בִּידּוֹ כְּרַצוֹן רַבּוֹ, וְהַטַּעַם כִּי יְהו"ה אִתּוֹ.

(דף קפ"ט ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' ק"י)

דְּהָא כִּינּוּן דְאֲתַתְּתַן כֹּל גּוּפָא בְּשִׁיפוּי פְּדָא יָאוֹת כִּי כִּינּוּן שְׁנַתְּקֵן כֹּל הַגּוּף בְּאֲבָרָיו פְּרָאוּי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּתַף בְּהִדְיָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּתְּף עִמּוֹ, וְאָעִיל בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא וּמְכַנִּים בּוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, בְּגִין לְאוּלְפָּא לִיהּ לְבַר נָשׁ לְמַהֲרָה בְּאַרְחֵי דְאֹרִייתָא כְּדִי לְלַמַּד לְאָדָם לְלַכַּת בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְלְמִיטְר פְּקוּדוֹי וְלְשִׁמּוֹר מְצוּתָיו, בְּגִין דִּיתְתַקֵּן בַּר נָשׁ פְּדָא יָאוֹת כְּדִי שִׁתְּקֵן הָאָדָם פְּרָאוּי בְּגִלְגוּל זֶה עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַמְצוּת, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְהַתְגַּלְגַּל עוֹד בְּשִׁבִיל קִיוּם אִיזוּ מְצוּהָ, וּבְעוּד דְּאִית בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא וּבְעוּד שִׁישׁ בְּאָדָם נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, מִבְּעֵי לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַסְגָּאָה דִּיוֹקְנָא דְמַלְכָּא עֲלָאָה בְּעֲלָמָא צְרִיךְ הָאָדָם לְהַרְבּוֹת צְלָם וְדַמוֹת מְלֶךְ הָעֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם עַל יְדֵי שִׁיּוּלִיד בְּנִים, כִּי עַל יְדֵי זֶה גּוֹרֵם שֶׁהַקְדוּשָׁה תִּתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם וְתִשְׁרָה הַשְׁכִּינָה עַל יִשְׂרָאֵל.

(דף קפ"ו ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' פא-פב)

הַקְב"ה שׁוֹמֵר עַל הַצְּדִיקִים בְּכָל עֵת

תָּא חֲזִי בְּאִ וְרָאִה כִּי לֹא רַק אֶת אֲבָרָהֶם שְׁמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא בְּכָל אֲתַר דְּצְדִיקָא אֲזִילי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֹוֹן בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַצְּדִיקִים הוֹלְכִים הַקְדוּשׁ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם שְׁלֹא יִפְלוּ בִּידֵי אוֹיְבִים, וְלֹא שְׁבִיק לֹוֹן וְאִם כְּבָר נָפְלוּ בְּיָדָם אִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

הַמְרָגִיז יֵצֵר טוֹב עַל יֵצֵר הָרָע, גֹּרֵם שִׁיגְעָרוֹ לְמַעֲלָה בְּשִׁטְן הַמְקַטְרָג

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבֵאוּ בֵּית יוֹסֵף, רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, וְוִי לֹון לְבַנֵּי נֶשֶׂא דְלָא יָדְעִי וְלָא מְסַתְפְּלִין בְּאַרְחֵי דְאֹרִייתָא, וְוִי לֹון בְּשַׁעְתָּא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתִי לְמַתְבַּע לֹון דִּינָא עַל עוֹבְדֵיהוֹן, וְיִקּוּם גּוֹפָא וְנִפְשָׁא לְמִיּהֵב חוֹשְׁבְּנָא מְכַל עוֹבְדֵיהוֹן עַד לָא יִתְפָּרְשׁוֹן נִפְשָׁא מִן גּוֹפָא, וְהָהוּא יוֹמָא יוֹמָא דְדִינָא אִיהוּ, יוֹמָא דְסַפְרִין פְּתִיחָן, וּמְאַרְיֵהוֹן דְדִינָא קְיַיְמִין [וכו'].

בְּגִין כֶּךָ אַבְעִי לִיּה לְבַר נֶשׁ לְאַרְגָּזָא יֵצֵרִיהָ כֹּל יוֹמָא, וְלֹאדְכָרָא קַמִּיהָ הָהוּא יוֹמָא דִּיִּקּוּם בְּדִינָא דְמַלְכָּא, דְקָא עָאֲלִין לִיּה תַּחֲתֵּא אַרְעָא לְאַתְרַקְבָּא, וְנִשְׁמַתָּא אַתְפָּרְשָׁא (דף רב ע"א) מְנִיָּה.

וְתַנָּן לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יֵצֵר טוֹב עַל יֵצֵר הָרָע, וְיִשְׁתַּדַּל אַבְתְּרִיָּה, אִי אָזִיל מְנִיָּה יָאוּת, וְאִי לָאו יִשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא, דְהָא לִית לָךְ מְלָה לְתַבְרָא יֵצֵר הָרָע אֲלָא אֹרִייתָא, אִי אָזִיל מוֹטָב, וְאִי לָאו יִדְכַר לִיּה יוֹמָא דְמוֹתָא בְּגִין לְתַבְרָא לִיּה.

מתוק מדבש

כֹּל יוֹם, וְלֹאדְכָרָא קַמִּיהָ הָהוּא יוֹמָא דִּיִּקּוּם בְּדִינָא דְמַלְכָּא וְלֹאזְכִּיר לְפָנָיו אוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁיַּעֲמִד בְּדִין לְפָנָיו מְלָכוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְקָא עָאֲלִין לִיּה תַּחֲתֵּא אַרְעָא לְאַתְרַקְבָּא כְּשֶׁמְכַנְיָסִים אוֹתוֹ בְּכָר תַּחַת הָאָרֶץ לְהִיּוֹת נְרַקֵּב שָׁם, וְנִשְׁמַתָּא אַתְפָּרְשָׁא (דף רב ע"א) מְנִיָּה וְנִשְׁמַתוּ נִפְרַדְת מִמֶּנּוּ, וְאִז כְּבָר אֵין לָהּ מְכַל הַנְּאוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת שׁוֹם תּוֹעֵלֶת.

וְתַנָּן וְלִמְדַנּוּ בְּמַסְכַּת בְּרֻכּוֹת (דף ה' עמוד א'), לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יֵצֵר טוֹב עַל יֵצֵר הָרָע רְצוֹנוֹ לֹומֵר שִׁיגְעָר

בְּיֵצֵר הָרָע הַבָּא לְהַחֲטִיאוֹ כְּאֲדוֹן הַגּוֹעַר בְּעַבְדּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִגְרַם שֶׁגַם לְמַעֲלָה תִּגְעַר הַקִּדְשָׁה בְּשִׁטְן הַמְקַטְרָג וְתִשְׁלַט עָלָיו, וְיִשְׁתַּדַּל אַבְתְּרִיָּה וְיִשְׁתַּדַּל אַחַר מִדָּה זֹו תְּמִיד שִׁיֵּצֵר הַטוֹב יִרְדֹּף אֶת הַיֵּצֵר הָרָע עַד שִׁיבְרַח מִמֶּנּוּ, אִי אָזִיל מְנִיָּה יָאוּת אִם הוֹלֵךְ מִמֶּנּוּ מוֹטָב, וְאִי לָאו יִשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא וְאִם לָאו יַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, דְהָא לִית לָךְ מְלָה לְתַבְרָא יֵצֵר הָרָע אֲלָא אֹרִייתָא כִּי אֵין לָךְ דְּכָר לְשַׁבּוֹר כַּח הַיֵּצֵר הָרָע אֲלָא לְמוֹד הַתּוֹרָה, אִי אָזִיל מוֹטָב אִם הוֹלֵךְ מִמֶּנּוּ מוֹטָב, וְאִי לָאו יִדְכַר לִיּה יוֹמָא דְמוֹתָא בְּגִין לְתַבְרָא לִיּה וְאִם לָאו יִזְכִּיר לוֹ יוֹם הַמִּיתָה כְּדִי לְשַׁבּוֹר אוֹתוֹ.

(דף רא ע"ב-רב ע"א, וכביאוריניו כרך ד עמ' רנ-רנא)

הַמְרָגִיז יֵצֵר טוֹב עַל יֵצֵר הָרָע, גֹּרֵם שִׁיגְעָרוֹ לְמַעֲלָה בְּשִׁטְן הַמְקַטְרָג

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבֵאוּ בֵּית יוֹסֵף, רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, וְוִי לֹון לְבַנֵּי נֶשֶׂא דְלָא יָדְעִי וְלָא מְסַתְפְּלִין בְּאַרְחֵי דְאֹרִייתָא אוֹי לְהֵם לְבַנֵּי אָדָם שְׁלֹא יוֹדְעִים וְאִינָם מְסַתְפְּלִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְוִי לֹון בְּשַׁעְתָּא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתִי לְמַתְבַּע לֹון דִּינָא עַל עוֹבְדֵיהוֹן אוֹי לְהֵם בְּשַׁעֲה שְׁיָבֵא הַקְּרוֹשׁ כְּרוּף הוּא לְתַבּוּע מְהֵם דִּין עַל מַעֲשֵׂיהֶם, וְיִקּוּם גּוֹפָא וְנִפְשָׁא לְמִיּהֵב חוֹשְׁבְּנָא מְכַל עוֹבְדֵיהוֹן עַד לָא יִתְפָּרְשׁוֹן נִפְשָׁא מִן גּוֹפָא וְיַעֲמָדוּ הַגּוֹף וְהַנְּפֶשׁ לְתַת חֲשַׁבּוֹן עַל כֹּל מַעֲשֵׂיהֶם עַד שְׁלֹא תִפְרַד הַנְּפֶשׁ מִהַגּוֹף, וְהָהוּא יוֹמָא יוֹמָא דְדִינָא אִיהוּ וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הוּא יוֹם הַדִּין, יוֹמָא דְסַפְרִין פְּתִיחָן יוֹם שֶׁהַסַּפְרִים שְׁבָהִם כְּתוּבִים כֹּל מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים וְהָרָעִים פְּתוּחִים, כְּמֵאֲמַר חֲכַמֵּינוּ זְכוֹרָנָם לְבְרָכָה בְּאַבוֹת (פֶּרֶק ז' מִשְׁנָה א'), וְכֹל מַעֲשֵׂיךְ בַּסֶּפֶר נִכְתְּבִים, וּמְאַרְיֵהוֹן דְדִינָא קְיַיְמִין וְכַעֲלֵי הַדִּינִים עוֹמְדִים הֵכֵן לְדוֹן אוֹתוֹ כְּפִי מַעֲשָׂיו [וכו'].

בְּגִין כֶּךָ אַבְעִי לִיּה לְבַר נֶשׁ לְאַרְגָּזָא יֵצֵרִיהָ כֹּל יוֹמָא לְכַן צְרִיךְ הָאָדָם לְהַרְגִּיז יֵצֵרוֹ הַטּוֹב עַל הַיֵּצֵר הָרָע

בְּגִין כֶּךָ אַבְעִי לִיּה לְבַר נֶשׁ לְאַרְגָּזָא יֵצֵרִיהָ כֹּל יוֹמָא לְכַן צְרִיךְ הָאָדָם לְהַרְגִּיז יֵצֵרוֹ הַטּוֹב עַל הַיֵּצֵר הָרָע

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

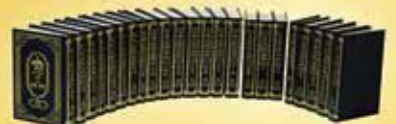
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)